

Pondělí po 3. neděli adventní

Nm 24,2-7.15-17a

Když Bileam zdvihl své oči, viděl Izraelity tábořit podle kmenů. Sestoupil na něj duch Boží a on pronesl svůj výrok: „Mluví Bileam, syn Beorův, mluví muž s pronikavým zrakem, mluví ten, kdo poslouchá slova Boží. Vidí, co mu dává Všemohoucí zřít, klesá s odhaleným zrakem. Jak krásné jsou tvé stany, Jakube, tvé příbytky, Izraeli! Rozprostírají se do dále jak údolí, jako zahrady podél řeky, jak aloe, které zasadil Hospodin, jako cedry podél vody. Voda hojně vytéká z jeho věder, jeho osení má bohatou vláhu. Jeho král bude vyšší než Agag, povzneseno bude jeho království.“ Dále pronesl: „Mluví Bileam, syn Beorův, mluví muž s pronikavým zrakem, mluví ten, kdo poslouchá slova Boží, kdo zná vědění Nejvyššího, vidí, co mu dává Všemohoucí zřít, klesá s odhaleným zrakem. Vidím jej, ale nikoli nyní, zřím jej, ale nikoli zblízka. Vyjde hvězda z Jakuba, povstane žezlo z Izraele.“

Mt 21,23-27

Když přišel Ježíš do chrámu a učil, přistoupili k němu velekněží a starší lidu s otázkou: „Jakou mocí děláš tyto věci? Kdo ti k tomu dal plnou moc?“ Ježíš jim odpověděl: „Také já se vás zeptám na jednu věc. Když mi na ni odpovíte, i já vám řeknu, jakou mocí dělám tyto věci. Odkud byl Janův křest? Z nebe, anebo od lidí?“ Ale oni mezi sebou uvažovali: „Řekneme-li 'z nebe', namítne nám: 'Proč jste mu tedy neuvěřili?' Řekneme-li však 'od lidí', musíme se bát lidu, protože všichni pokládají Jana za proroka.“ Odpověděli tedy Ježíšovi: „Nevíme.“ A on jim řekl: „Ani já vám nepovím, jakou mocí tyto věci dělám.“

Když přišel Ježíš do chrámu a učil, přistoupili k němu velekněží a starší lidu s otázkou: „Jakou mocí děláš tyto věci? Kdo ti k tomu dal plnou moc?“

V dnešním evangeliu se velekněží a starší lidu ptají Ježíše, jakou mocí koná svoje skutky. Tato otázka prozrazuje pokrytectví srdcí těchto lidí, kteří se nezajímali o pravdu. Hledali jen svůj zájem a šli s proudem. „Vyplatí se jít sem, vyplatí se jít tam“ (...) byli všichni jako korouhvičky. Nekonzistentní. Měli srdce bez konzistence. A tak vyjednávali o všem: vyjednávali o vnitřní svobodě, vyjednávali o víře, vyjednávali o vlasti, o čemkoli kromě zevnějšku. Důležité pro ně bylo, aby z každé situace vyšli dobře. Byli to oportunisté, profitovali ze situací. A přece, někdo by mi mohl namítnout:

„Ale otče, tyto lidé dodržovali zákon. V sobotu neušli víc než sto metrů – nebo nevím, kolik bylo dovoleno – nikdy nepřistupovali ke stolu bez rituálního umývání. Byli to lidé velmi observantní.“ – Ano, to je pravda, ale navenek. Byli silní navenek. Byli zasádrováni. Jejich srdce ochablo. Neznali, v co věřili. A proto byl jejich život navenek plně regulovaný, ale srdce kolísalo sem a tam. Srdce bylo chabé, kůže hroší, silná, tvrdá. Ježíš nás naopak učí, že křesťan má mít srdce silné, pevné, a stát na skále, kterou je Kristus, a potom nás učí, jak rozvážně kráčet, tedy způsobu, jak jít. Nevyjednává se však o srdci, nevyjednává se o skále. Skálou je Kristus, bez vyjednávání.

Toto je drama pokrytectví těchto lidí. A Ježíš nevyjednával nikdy o svém srdci Otcova Syna, ale byl velice otevřený k lidem a hledal cesty, jak pomoci. Někteří říkali: „Toto se nesmí. Naše disciplína, naše nauka říká, že toto se nesmí!“ – říkali: „Proč tvoji učedníci v sobotu trhali za chůze klasy z pole? To nejde!“ Byli ve svojí disciplíně rigidní... „Ne, disciplína musí zůstat nedotčena, je posvátná.“ (...)

Ježíš však demaskuje pokrytectví a oportunismus.

Náš život se však může stát také takovým. Přiznám se vám, že když někdy vidím takového křesťana či křesťanku s chradnoucím, nehybným srdcem, které nestojí na skále – na Ježíši – a lpí na tolika vnějších věcech, prosím Pána: „Pane, hod' před něho nějakou slupku od banánu, aby pořádně uklouzl, zastyděl se, že je hříšník, a setkal se s tebou, Spasitelem.“ Častokrát nás hřích velice zahanbí a umožní tak setkání s Pánem, který odpouští. Jako oni nemocní, kteří šli za Pánem, aby je uzdravil. Avšak prostí lidé se nepletli, navzdory tomu, co jim říkali učitelé zákona. Lid totiž věděl, měl čich víry.

Papež František – kázání z Domu sv. Marty 15. 12. 2014

Je něco v mém životě, co svévolně povyšuji a z čeho dělám Boží zákon? Neznamená to, že ochablo mé srdce a narostla mi tvrdá hroší kůže vnějškovosti?

